

VFCS SEVİYELERİ

SEVİYE I: Görme ile ilgili aktivitelerde görsel fonksiyonlarını kolay ve başarılı bir şekilde kullanır.

Çoğunlukla Seviye I' deki çocuklar görsel becerilerini yabancı ve / veya kalabalık ortamlarda ve/veya yeni aktivitelerde kullanırken zorlanabilirler, ancak kompensatuar stratejilere veya adaptasyonlara sürekli ihtiyaç duymazlar.

SEVİYE II: Görsel fonksiyonu başarılı şekilde kullanır, fakat kendi kendine başlattığı kompensatuar stratejilere ihtiyaç duyar.

Seviye II' deki çocuklar, görme ile ilgili aktiviteleri gerçekleştirmek için, kendi kendilerine başlattıkları kompensatuar stratejilere sürekli ihtiyaç duyarlar. Görsel beceri gerektiren bazı aktivitelerden kaçınabilir veya bu aktiviteleri acele yapabilirler; ancak görsel zorluklar günlük yaşamdaki bağımsızlıklarını kısıtlamaz ya da sadece hafif düzeyde kısıtlar.

SEVİYE III : Görsel fonksiyonu kullanır ancak bazı adaptasyonlara ihtiyaç duyar.

Seviye III' teki çocuklar kendi kendilerine başlattıkları kompensatuar stratejilere ek olarak, görme fonksiyonlarını kullanmak ve günlük yaşamda görmeyle ilişkili faaliyetlerin çoğunu gerçekleştirmek için bazı adaptasyonlara sürekli ihtiyaç duyarlar.

Seviye I ve II arasındaki farklar

Seviye I ve II arasındaki fark, görme fonksiyonunu görme ile ilgili faaliyetlerde kullanmak için ısrarlı bir şekilde ve bağımsız olarak kendi kendine başlatılan kompensatuar stratejilere ihtiyaç duyulmasıdır. Seviye I'deki çocuklar, daha çok yeni nesnelere veya alışık olmadığı yüzleri tanıma veya bilmediği çevreyi keşfetmekte bazı gecikmeler gösterebilirler. Seviye II'deki çocuklar Seviye I'deki çocuklarla hemen hemen aynı aktiviteleri gerçekleştirirler, ancak tipik olarak baş hareketleri (örneğin rotasyon) ya da görme hedef lokalizasyonunu kolaylaştırmak için baş pozisyonunun adaptasyonu, ya da göz hareketlerinin kalitesini artırmak için; özellikle çok kompleks görüntülerde (çok fazla ayrıntı, farklı görüntüler ve boyutlar, olağandışı aydınlatma koşulları, farklı nesnelere yönü veya nesnelere çakışması) daha iyi bir görsel odaklanma veya fiksasyonu stabilize etmek için bir görüntüyü daha iyi keşfetmek için göz kırpmak veya parmak işareti gibi görsel hedefin veya nesnenin mesafesinin ayarlanması; aktiviteyi kolaylaştırmak için görsel hedeflerin (örneğin oyuncaklar veya okul ekipmanı) belirli bir görme alanına yerleştirilmesi gibi kendiliğinden başlatılan kompensatuar stratejiler kullanırlar.

Seviye II ve III arasındaki farklar

Seviye II ve III arasındaki fark, günlük aktivitelerde görme fonksiyonlarının kullanımı için çevresel uyarılma yardımına devamlı ihtiyaç duymaktır. Seviye II'deki çocuklar, görmeyi fonksiyonel olarak kullanmayı sağlayan görme ile ilgili faaliyetlerin çoğunda spontan (diğer bir ifadeyle, kendi kendilerine) stratejileri benimsemişlerdir. Seviye III' teki çocukların görmeyle ilgili faaliyetleri yapabilmeleri için, uyarlanmış çevreye sahip olmaları ve/ veya aktivitenin onlara göre modifiye edilmesi gerekir. Genellikle yüksek kontrastlı arka planlara (örn. Satranç tahtası desenleri; siyah ve beyaz, sarı ve mavi, kırmızı ve beyaz desenler), görsel hedefin optimize edilmiş boyut ve kontrastına, azaltılmış görsel kalabalığa, ayarlanmış görsel hedef mesafesine ve / veya okuma masalarına, ve / veya büyütme sistemleri ve diğer görsel teknolojik cihazlara ihtiyaç duyarlar.

Adaptasyonlar, görsel ortamda yapılan değişiklikler ve görme fonksiyonunu geliştirmek için herhangi bir uyarlanabilir ekipman ve / veya teknolojik cihazların kullanımını içerir.

SEVİYE IV Görsel fonksiyonunu çok adapte edilmiş ortamlarda kullanır, ancak görme ile ilgili faaliyetlerin sadece bir kısmını gerçekleştirir.

Seviye IV' teki çocuklar, önemli ölçüde adaptasyonlarla desteklendiğinde görmeyi kullanabilirler, ancak görme kullanımları değişkendir; görme ile ilgili faaliyetlerin bir bölümünü gerçekleştirir ve görme fonksiyonunu başlatma ve sürdürmeye yardımcı olmak için genellikle diğer duyuşal modaliteleri kullanırlar.

Seviye III ve IV arasındaki farklar

Seviye III ve IV arasındaki fark, Seviye III' teki çocukların görsel fonksiyonu devamlı olarak kullanmaları ve aktiviteleri gerçekleştirmek için genellikle başka duyuşal modalitelere ihtiyaç duymamasıdır. Seviye IV'teki çocuklar, Seviye III için daha önce ifade edilen adaptasyonlara ek olarak, yarı karanlık koşullarda hedef nesnelere aydınlatma gibi görmeyi kolaylaştırma amaçlı aydınlatma koşullarının ayarlanmasından tipik olarak büyük ölçüde kazanç sağlarlar. Görme kullanımları sınırlı ve değişkendir, ve görmeyle ilgili faaliyetlerin sadece bir kısmını gerçekleştirebilirler. Örneğin, göz teması sürekli değildir, son derece adapte edilmiş ortamlarda gözlerini sabitleyebilirler ve diğer duyuşal modaliteleri kullanarak yüzleri veya nesnelere tanırlar. Diğer duyuşal yöntemleri entegre etmeden görsel takip çok zordur.

SEVİYE V: Çok adapte edilmiş ortamlarda dahi görsel fonksiyonlarını kullanmaz.

Seviye V' deki çocuklar, çok önemli adaptasyonlarla ile desteklense dahi; günlük görme ile ilgili aktivitelerde önemli kısıtlılıklara sahiptir; neredeyse sadece diğer duyuşal modaliteleri (işitme, dokunma, vb.) kullanırlar.

Seviye IV ve V arasındaki farklar

Seviye IV ve V arasındaki fark, çocuğun adaptasyonlarla güçlü bir şekilde desteklenmesi durumunda görme ile ilgili faaliyetlerin bir kısmını gerçekleştirme yeteneğidir. Seviye IV' teki çocuklar, yüksek derecede adapte edilmiş bir ortam ve diğer duyuşal modaliteler ile (işitme, dokunma vb) desteklendiğinde bazen görsel fonksiyonunu kullanırlar. Seviye V' deki çocuklar sıklıkla görme ile ilgili faaliyetlerde bulunmazlar ve her zaman diğer duyuşal ipuçlarına ihtiyaç duyarlar.

VFCS Seviye Tanımlama Tablosu

Çocuk görme ile ilişkili aktivitelerin çoğunda görme fonksiyonunu kullanıyor mu?

EVET

HAYIR

Çocuğun görme ile ilgili aktivitelerin çoğunda görme fonksiyonunu kullanmak için adaptasyonlara ihtiyacı var mı?

Çocuk, adaptasyonlara büyük oranda desteklendiğinde, görme fonksiyonunu görme ile ilgili faaliyetlerin en azından bir kısmında kullanıyor mu?

HAYIR

EVET

EVET

HAYIR

Çocuğun görme ile ilgili aktivitelerin çoğunda görme fonksiyonunu başarılı bir şekilde kullanmak için kendi kendine başlattığı kompanse edici stratejilere ihtiyacı var mı?

Seviye III
Görsel fonksiyonu kullanır ancak bazı adaptasyonlara ihtiyaç duyar (çevresel modifikasyonlar, adaptif ekipman ve teknolojik cihazlar)

Seviye IV
Çok adapte edilmiş ortamlarda görme fonksiyonunu kullanır, ancak görme ile ilgili etkinliklerin sadece bir kısmını gerçekleştirir ve genellikle diğer duyuşal modaliteleri (işitme, dokunma, vb.) kullanır.

Seviye V
Çok adapte edilmiş ortamlarda dahi görsel fonksiyonu kullanmaz, Görmeyle ilgili günlük yaşam aktivitelerinde önemli uyarlamalarla desteklense dahi ciddi kısıtlılıkları vardır, neredeyse yalnız diğer duyuşal modaliteleri kullanır.

HAYIR

EVE

Seviye I
Görme fonksiyonunu kolay ve başarılı bir şekilde kullanır, görmeyi kullanırken en fazla yeni ve bilinmeyen ortamlarda ve/veya etkinliklerde kullanırken zorlanabilir.

Seviye II
Görsel işlevi başarıyla kullanır, ancak baş hareketleri, göz kırpma, parmak işaret kullanımı, görsel hedef mesafesinin ayarlanması gibi kendi kendine başlattığı kompensatuar stratejilere ihtiyaç duyar.